

te accentueeren, dat van overheidswege aangewezen „geneeskundige ambtenaren” met leidende taak in het bezit behoorden te zijn van een artsdiploma (doctoraat in de geneeskunst is niet voldoende en niet noodig). Zij hebben daardoor echter langs een omweg een „beroepsgeheim” gekregen tegenover de gecontroleerde collegae. Vooral de inspecteurs van de volksgezondheid hebben tegenover de collegae een geprivilegieerde vertrouwenspositie en komen regelmatig met „den zelfkant van de medische samenleving” in aanraking: gevallen van abortus, morfinisme wil ik als voorbeelden noemen. Nu heeft mij reeds meer dan eenmaal van de zijde van dergelijke geneeskundige ambtenaren de vraag bereikt: ben ik bevoegd (verplicht) misdrijven die te mijner kennis komen, waarbij artsen betrokken zijn, bij de justitie aan te geven. Ben ik bevoegd mij te dien aanzien tegenover de justitie op mijn verschooningsrecht te beroepen? Men voelt: een heel precair probleem, dat met het antwoord er bij in ruimeren kring belangstelling verdient. De zaak zit nu zoo: Art. 162 *Wetboek van strafvordering* schrijft voor, dat ambtenaren, die in de uitoefening van hun bediening kennis bekomen van een strafbaar feit, met welks opsporing zij *niet* zijn belast, verplicht zijn daarvan onverwijld aangifte te doen, met afgifte van de op de zaak betrekking hebbende stukken, aan den officier van justitie. Deze uitdrukkelijke aangifteverplichting vormt voor de genoemde geneeskundige ambtenaren een „wettelijke openbaringsverplichting” als bedoeld in den artseneed. Dat er te dien aanzien geen verschooningsrecht bestaat, leid ik mede af uit het feit, dat art. 160 *Wetboek van strafvordering* een algemeene aangifteverplichting bevat betreffende bepaalde misdrijven (waarbij met name de misdrijven tegen het leven gericht, bedoeld in art. 287-299 WvS, zijn genoemd), met de toevoeging, dat die verplichting niet geldt ten aanzien van iemand, bij wiens vervolging men zich van het afleggen van getuigenis zou kunnen verschoonen.

De inspecteurs van de volksgezondheid zijn dus verplicht dergelijke in art. 162 W. v. *Strafvordering* bedoelde misdrijven bij de justitie aan te geven en missen de bevoegdheid zich te dien aanzien op hun verschooningsrecht te beroepen.

Voorzover het strafbare feiten betreft, met de opsporing waarvan de genoemde geneeskundige ambtenaren *wel* zijn belast, bestaat eveneens aangifteverplichting hunnerzijds. Of tot vervolging zal worden overgegaan staat ter beoordeeling van de justitie, of tot het opmaken van procesverbaal wordt overgegaan staat echter niet ter beoordeeling van den opsporingsambtenaar; dat is zijn ambtelijke plicht. Met „vertrouwelijk” raadplegen van dergelijke geneeskundige ambtenaren moeten dus zowel de artsen als deze ambtenaren zelf voorzichtig zijn, willen zij niet vroeg of laat moeilijkheden krijgen onderling of met de justitie.

Rotterdam, 27 November 1946

W. SCHUURMANS STEKHOVEN

BRIEFWISSELING

Redactie en uitgevers zijn tot hun spijt verplicht mede te deelen, dat de abonnementsprijs van het *Tijdschrift* voor de gewone abonné's zal worden verhoogd met f 4.— per jaar. Stijging van loonen, drukkosten en papier maken verhooging onvermijdelijk. De prijs van de studenten-abonnementen blijft ongewijzigd. Wij vertrouwen, dat onze lezers de billijkheid van dezen maatregel zullen erkennen.

D. KLINKERT

BERICHTEN

WERELDBERICHTEN. — INTERNATIONALE AANGIFTE VAN BESMETTELIJKE ZIEKTEN. Het Comité permanent van het Office international d'Hygiène publique heeft besloten met ingang van 1 Januari 1947, de functies van het Office over